

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) Ji. J., b) J. J.**, oba zast. JUDr. Hanou Poprachovou, advokátkou, se sídlem Trutnov, Svatojánské nám. 47, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Královéhradecký kraj**, katastrální pracoviště Trutnov, se sídlem Trutnov, Horská 822, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 10. 2005, č. j. 30 Ca 54/2004 - 23,

t a k t o :

- I.** Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Ca 54/2004 – 23, ze dne 31. 10. 2005, **se z r u š u j e .**
- II.** Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného **se o d m í t á .**
- III.** Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci Ji. J. a J. J. podali dne 29. 11. 2004 u Krajského soudu v Hradci Králové žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), který podle jejich tvrzení spočíval v tom, že žalovaný – Katastrální úřad pro Královéhradecký kraj, katastrální pracoviště Trutnov, neprovedl zápis rozsudku Okresního soudu v Trutnově č. j. 14 C 287/96 – 143, ze dne 9. 8. 2001, potvrzeného rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 20 Co 585/2001 – 171, ze dne 2. 10. 2002, který nabyl právní moci dnem 21. 11. 2002 do Katastru nemovitostí. Dnem 21. 11. 2002 tak došlo ke změně vlastnických práv k nemovitostem, které byly předmětem tohoto řízení. Dále žalobci uvedli, že dne 29. 9. 2004 bylo právní zástupkyni žalobců z Okresního soudu v Trutnově doručeno vyrozumění žalovaného o neprovedení zápisu do katastru nemovitostí - vrácení listin, ze dne 1. 6. 2004, č. j. Z-6080/610/1. V tomto vyrozumění žalovaný Okresnímu

soudu v Trutnově sděluje, že oba shora uvedené rozsudky nelze zapsat do katastru nemovitostí záznamem, neboť dne 4. 3. 2004 nabylo právní moci rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně vlastnických práv v pozemkové úpravě č. j. POZ 349/02 JPÚ-Obl. II, ze dne 11. 2. 2004, kterým byly dotčeny pozemky, které byly předmětem soudního řízení. Žalovaný dále sdělil, že vzhledem k tomu, že zaslané listiny byly vyhotoveny a nabyly právní moci před právní mocí rozhodnutí o výměně vlastnických práv, nelze je do katastru nemovitostí zapsat a z tohoto důvodu je vrací jako bezpředmětné. V případě nemovitostí v kat. území T., kde obnova operátu neproběhla, by bylo možné provést zápis v samostatném řízení. Nezákonný zásah žalovaného žalobci spatřují v tom, že záznam je ve smyslu ust. § 14 odst. 2 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, úkon, který nemá vliv na vznik, změnu nebo zánik práva. Záznam je pouze evidenčním úkonem, kterým je katastrální úřad povinen do katastru nemovitostí zaevidovat vznik vlastnického práva, ke kterému došlo na základě shora uvedených soudních rozhodnutí ke dni jejich právní moci. Vzhledem k tomu, že ke vzniku vlastnického práva podle soudních rozhodnutí dochází ke dni jejich právní moci, musí označení nemovitostí v těchto rozhodnutích odpovídat závazným údajům katastru nemovitostí (§ 20 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky - katastrální zákon) podle stavu zápisu v katastru nemovitostí ke dni právní moci rozhodnutí. Tato podmínka v daném případě byla splněna, protože právní moc rozhodnutí o výměně vlastnických práv nastala o více než jeden rok později než právní moc citovaných soudních rozhodnutí. Pokud byl zápis vzniku vlastnického práva záznamem odmítnut s ohledem na pozdější změnu katastrálního operátu, jedná se podle názoru žalobců o nezákonný postup. Žalobci se domnívají, že do katastru nemovitostí naopak nemělo být zapsáno rozhodnutí o výměně vlastnických práv, protože ke dni jeho právní moci již byly předmětné pozemky více než jeden rok dotčeny změnou provedenou pravomocnými rozhodnutími soudu. Žalobci se domnívají, že pokud je ve vyrozumění žalovaného dále poukazováno na skutečnost, že v případě nemovitostí v kat. území T., kde obnova operátu neproběhla, by bylo možné provést zápis v samostatném řízení, jedná se taktéž o postup postrádající oporu v zákoně, neboť provedení záznamu není správním řízením, které by bylo lze zahájit pouze na návrh. Pokud vznik vlastnického práva k nemovitostem v katastrálním území T. nepochybně vyplývá z předložených listin, je třeba záznam provést, aniž by byl podán samostatný návrh. Žalobci se domnívají, že jsou splněny i další podmínky pro podání žaloby, když o nezákonném zásahu žalovaného se dozvěděli dnem, kdy bylo jejich zástupkyni doručeno Okresním soudem v Trutnově vyrozumění žalovaného ze dne 1. 6. 2004, tj. dnem 29. 9. 2004. Nezákonný zásah žalovaného dosud trvá. S ohledem na shora uvedené proto žalobci navrhli, aby krajský soud zakázal pokračovat žalovanému v porušování práva žalobců na provedení zápisu jejich vlastnického práva do katastru nemovitostí záznamem.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v rámci provedení pozemkových úprav v kat. území O. došlo k zápisu rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně vlastnických práv v pozemkové úpravě č. j. POZ 349/02 JPÚ-Obl. II, ze dne 11. 2. 2004, které nabylo právní moci dne 4. 3. 2004 u nemovitostí v k. ú. O., které jsou předmětem rozsudku okresního soudu o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, přičemž předmětné rozsudky byly vyhotoveny a nabyly právní moci před právní mocí rozhodnutí o výměně vlastnických práv. Podle názoru žalovaného se rozhodnutím o výměně vlastnických práv v pozemkové úpravě ve své podstatě ruší všechny dosavadní právní vztahy k půdě zahrnuté do pozemkové úpravy a konstituují se právní vztahy zcela nové. Proto nelze do těchto nově konstituovaných vztahů zapisovat právní vztahy, vzniklé ještě před právní mocí rozhodnutí o výměně vlastnických práv, a to ani jako duplicitní zápisy vlastnictví. Podle ust. § 7 odst. 2 z. č. 265/1992 Sb., listiny vyhotovené státními orgány zasílají jejich zhotovitelé katastrálnímu úřadu k provedení

záznamu do katastru nemovitostí ve lhůtě do 30 dnů od dne jejich pravomoci nebo do 30 dnů ode dne jejich vyhotovení. Pokud by byly předmětné listiny předloženy k zápisu do katastru nemovitostí po jejich nabytí právní moci v zákonem předepsané době a tedy před tím, než proběhly pozemkové úpravy, nedošlo by k situaci, kdy geometrické plány, které jsou součástí rozhodnutí, a tedy i rozhodnutí jako taková, jsou nezapsatelná. Žalovaný dále poznamenal, že žalobci byli účastníky řízení vedeného pozemkovým úřadem v rámci pozemkových úprav a mohli tak kdykoliv v průběhu řízení o pozemkových úpravách až do jejich pravomocného ukončení sdělit pozemkovému úřadu skutečnost, že jejich podílové spoluvlastnictví bylo rozsudkem soudu zrušeno a následně vypořádáno. Pokud by tak učinili, pozemkový úřad by tuto skutečnost musel ve svých rozhodnutích zohlednit. S ohledem na skutečnost, že rozsudek Okresního soudu v Trutnově o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví obou žalobců a 1) H. U., 2) Z. U., 3) A. J., 4) J. T. a 5) A. A. k pozemkům v k. ú. T. a k. ú. O., č. j. 14 C 287/96 – 143, ze dne 9. 8. 2001, jež nabyl právní moci dne 21. 11. 2002, nebyl katastrálnímu úřadu doručen v zákonem stanovené lhůtě a byl doručen až po provedení zápisu rozhodnutí o výměně vlastnických práv na základě pozemkových úprav do katastru nemovitostí, žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

Krajský soud v Hradci Králové napadeným rozsudkem ze dne 31. 10. 2005 rozhodl tak, že žalobu zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění se krajský soud nejprve zabýval otázkou, zda odmítnutí provést záznam na základě pravomocného soudního rozhodnutí je v projednávané věci možno kvalifikovat jako nezákonný zásah do vlastnických práv žalobců a dospěl k závěru, že nelze vyloučit, že by nezákonný zásah spočíval v pasivitě či nečinnosti správních orgánů, a to nečinnosti, které se nelze jinými zákonnými prostředky bránit. Krajský soud dále konstatoval, že ze spisu Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 14 C 287/96 vyplývá, že v případě shora uvedených rozsudků (rozsudek Okresního soudu v Trutnově č. j. 14 C 287/96 – 143, ze dne 9. 8. 2001, potvrzený rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 20 Co 585/2001 – 171, ze dne 2. 10. 2002) nebylo postupováno podle § 7 zákona č. 265/1992 Sb. Žalobci sami na to rovněž neupozornili, a došlo tak k tomu, že zápis záznamem učinil žalovaný na základě jiného rozhodnutí, a to pravomocného rozhodnutí Ministerstva zemědělství - pozemkového úřadu Trutnov ze dne 11. 2. 2004. Žalovaný postupoval v duchu zákona, neboť v předložené listině neshledal chyby v psaní, počtech, nebo jiné zřejmé nesprávnosti a listina byla způsobilá k vykonání záznamu. Stalo se tak proto, že „starší” rozhodnutí státního orgánu, tedy shora uvedený pravomocný rozsudek okresního soudu nebyl žalovanému znám, neboť mu nebyl doručen ani soudem, ani žalobci. Tuto situaci žalobci spoluzpůsobili svou nečinností jako účastníci řízení před pozemkovým úřadem. Podle názoru krajského soudu postupoval žalovaný při provedení záznamu na základě rozhodnutí pozemkového úřadu zákonným způsobem. Žalovaný nemůže na základě shora uvedených rozsudků změnit řádně provedené zápisy, které byly učiněny v souladu s ust. § 15a katastrálního zákona a jsou v duchu ust. § 20 tohoto zákona závazné. Geometrické určení nemovitostí se podle rozhodnutí pozemkového úřadu v k. ú. O. změnilo stran desítek pozemkových parcel, zrušily se dosavadní právní vztahy k půdě zahrnuté do pozemkové úpravy a konstituovaly se vztahy zcela nové. Žalovaný proto nemohl a nemůže do nových právních vztahů zasáhnout a provést zápisy na základě rozhodnutí pozemkového úřadu, jež nabylo právní moci před právní mocí rozhodnutí o výměně vlastnických práv. Z toho vyplývá závěr, že žalovaný nezasáhl nezákonným způsobem do vlastnických práv žalobců.

Ve včas podané kasační stížnosti žalobci (dále jen „stěžovatelé“) napadli rozsudek v celém rozsahu, a to z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Zrekapitulovali

dosavadní vývoj věci a vyslovili nesouhlas s právním názorem krajského soudu, že žalovaný nemohl a nemůže do nových právních vztahů založených rozhodnutím pozemkového úřadu zasáhnout a provést zápisy na základě rozhodnutí, které nabylo právní moci před právní mocí rozhodnutí o výměně vlastnických práv. Stěžovatelé tento právní názor i nadále považují za nesprávný a proto kasační stížnost odůvodnili téměř shodně jako žalobu. Stěžovatelé mají za to, že záznam je pouze evidenčním úkonem, kterým je katastrální úřad povinen zaevidovat do katastru nemovitostí vznik vlastnického práva, ke kterému v posuzovaném případě došlo na základě shora uvedených soudních rozhodnutí ke dni jejich právní moci. Stěžovatelé opět zdůraznili to, že podle jejich názoru byla v posuzovaném případě splněna podmínka stanovená v ust. § 20 katastrálního zákona, protože právní moc rozhodnutí o výměně vlastnických práv nastala o více než jeden rok později než právní moc soudních rozhodnutí. Pokud tedy byl zápis vzniku vlastnického práva odmítnut s ohledem na pozdější změnu katastrálního operátu, jednalo se podle názoru stěžovatelů o postup nezákonný. Dále pak stěžovatelé poukázali na to, že se krajský soud vůbec nezabýval jejich námitkou týkající se poukazu žalovaného na to, že v případě nemovitostí v kat. území T., kde obnova operátu neproběhla, by bylo možné provést zápis v samostatném řízení. Takový postup žalovaného taktéž postrádá oporu v zákoně, neboť provedení záznamu není správním řízením, které by bylo lze zahájit pouze na návrh. Pokud vznik vlastnického práva k nemovitostem v kat. území T. nepochybně vyplývá z předložených listin, je třeba záznam provést, aniž by byl podán samostatný návrh. Stěžovatelé navrhli, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se plně ztotožňuje se závěry, ke kterým došel krajský soud a opět konstatoval, že jelikož mu bylo k provedení zápisu záznamem předloženo nejdříve rozhodnutí pozemkového úřadu, nemohl být následně proveden zápis dle rozsudku okresního soudu, neboť tento již nevycházel ze stavu zápisů v katastru nemovitostí.

Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti. Shledal přitom vadu uvedenou v odstavci 3 citovaného ustanovení, k níž musel přihlédnout z úřední povinnosti. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v řízení před krajským soudem chyběly zákonem stanovené podmínky přístupu žalobců k soudu, když žaloba, tak, jak byla podána byla neprojednatelná.

Důvodnost kasační stížnosti posuzuje Nejvyšší správní soud zpravidla v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.). Soudní řád správní však předpokládá jednak existenci případů, kdy vázanost důvody kasační stížnosti neplatí (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), jednak předvídá existenci takových případů, kdy žaloba měla být krajským soudem odmítnuta (tyto případy jsou vymezeny v ust. § 46 s. ř. s.), a pokud takovou situaci Nejvyšší správní soud zjistí, je povinen rozsudek, jenž meritorně žalobu posoudil, zrušit, a žalobu odmítnout namísto krajského soudu (§ 110 odst. 1 věta za středníkem s. ř. s.). Ustanovení § 46 s. ř. s. upravuje institut odmítnutí žaloby, tedy takový procesní postup, jenž nevede k požadovanému přezkumu ze žalobou vymezených důvodů; odmítnout žalobu je jednak možno pro nedostatek tzv. procesních podmínek, tedy podmínek, bez jejichž splnění nemůže být rozhodnuto ve věci samé, přičemž takový nedostatek nelze odstranit anebo se jej odstranit nepodařilo, dále jde-li o žalobu nepřipustnou, a konečně, byla-li žaloba podána předčasně nebo opožděně. Ve všech těchto situacích se jedná o natolik závažné deficity, že s nimi zákonodárce spojil odepření přístupu k soudu. Mezi těmito situacemi, jež jsou typické pro správní soudnictví, zaujímá místo i včasnost podání žaloby. Zákon

totiž umožňuje podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem pokynem, nebo donucením správního orgánu ve lhůtě dvou měsíců do dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu (§ 84 odst. 1 s. ř. s.), přičemž podle § 84 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty nelze prominout. Tím, že soudní řád správní opožděnost žaloby sankcionuje jejím odmítnutím, staví případy opožděného podání žaloby naroveň nedostatku procesních podmínek (například nedostatku procesní způsobilosti žalobce, nedostatku plné moci, je-li zákonem požadováno povinné zastoupení advokátem apod.). Z tohoto hlediska je možno včasnost podání žaloby ve správním soudnictví označit rovněž za podmínku, jež pouze je-li splněna, otevírá žalobci přístup k soudu. Proto ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. věta za středníkem vede Nejvyšší správní soud k postupu z moci úřední a následně k odmítnutí žaloby v těch případech, kdy žaloba byla podána opožděně a krajský soud se včasností podání žaloby dostatečně nevypořádal.

Z obsahu správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelé podali dne 25. 8. 2004 u žalovaného Ohlášení změny údajů katastru o nemovitostech ke kterému byly přiloženy následující listiny: rozsudek Okresního soudu v Trutnově č. j. 14 C 287/96 – 143, ze dne 9. 8. 2001, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 20 Co 585/2001 – 171, ze dne 2. 10. 2002, potvrzující zmíněný rozsudek Okresního soudu v Trutnově, usnesení Nejvyššího soudu České republiky č. j. 22 Cdo 1286/2003 – 215, ze dne 9. 12. 2003, kterým bylo odmítnuto dovolání proti uvedenému rozsudku krajského soudu a geometrický plán č. 178-122/2001 ze dne 9. 4. 2001. Na toto ohlášení reagoval žalovaný přípisem (vyrozuměním) ze dne 6. 9. 2004, č. j. Z-10551/2004-610/1. Ze správního spisu však nebylo možné zjistit údaje o datu a způsobu doručení tohoto přípisu stěžovatelům, a proto si Nejvyšší správní soud od žalovaného vyžádal originál jeho přípisu ze dne 6. 9. 2004, spolu s údaji o datu a způsobu doručení. V uvedeném přípise ze dne 6. 9. 2004 žalovaný stěžovatelům mimo jiné sdělil, „že v rámci provedení pozemkových úprav v katastrálním území O. došlo k zápisu rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně vlastnických práv v pozemkové úpravě POZ 349/02 JPÚ-Obl. II, ze dne 11. 2. 2004, které nabylo právní moci dne 4. 3. 2004 u nemovitostí v k. ú. O., které jsou předmětem rozsudku o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví (přičemž zaslané listiny byly vyhotoveny a nabyly právní moci před právní mocí rozhodnutí o výměně vlastnických práv). Vzhledem k tomu, že stav předmětných nemovitostí uvedených v zaslaných listinách neodpovídá stavu nemovitostí evidovaných v současné době v katastru nemovitostí, nelze požadované změny do katastru nemovitostí a z toho důvodu Vám je v příloze vracíme jako listiny pro zápis do katastru nemovitostí bezpředmětné.“ Obsah tohoto přípisu žalovaného je tedy prakticky totožný s obsahem jeho přípisu ze dne 1. 6. 2004, č. j. Z-6080/2004 - 610/1, obsaženém ve spise Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 14 C 287/96, kterým žalovaný vyrozuměl Okresní soud v Trutnově o neprovedení zápisu výše uvedeného rozsudku tohoto soudu, který žalobci považují za nezákonný zásah. Žalovaný v tomto přípise pouze navíc uvedl, že v katastrálním území T., kde obnova operátu neproběhla, by bylo možno provést zápis v samostatném řízení.

Podle doručenek převzal přípis žalovaného ze dne 6. 9. 2004 stěžovatel J. J. dne 10. 9. 2004 a manželka stěžovatele Ji. J. jej převzala dne 9. 9. 2004. Skutečnost, že v případě stěžovatele Ji. J. přípis žalovaného převzala jeho manželka, nemění nic na tom, že byl řádně doručen, neboť se jednalo o písemnost, která nebyla určena pouze do vlastních rukou. Uvedený přípis (vyrozumění) tak byl doručen stěžovateli Ji. J. dne 9. 9. 2004 a stěžovateli J. J. dne 10. 9. 2004. Stěžovatelé se tak v těchto dnech vzhledem k tomu, že jak již bylo výše uvedeno obsah přípisů žalovaného ze dne 6. 9. 2004 a 1. 6. 2004 je prakticky totožný, dozvěděli ve smyslu ust. § 84 s. ř. s. o nezákonném zásahu žalovaného. Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o

lhůtách stanovených podle hodin. Podle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Jak již bylo výše uvedeno, přípis žalovaného ze dne 6. 9. 2004 byl stěžovatelům doručen ve čtvrtek dne 9. 9. 2004, resp. v pátek dne 10. 9. 2004. Lhůta dvou měsíců stanovená k podání žaloby v ust. § 84 s. ř. s. tak počala běžet v pátek dne 10. 9. 2004, resp. v sobotu 11. 9. 2004 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.), a skončila v úterý dne 9. 11. 2004, resp. ve středu dne 10. 11. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť tento den se svým číselným označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (9. 9. – 9. 11. 2004, 10. 9. – 10. 11. 2004). Stěžovatelé se tak o nezákonném zásahu žalovaného dozvěděli nikoli prostřednictvím jejich právní zástupkyně dne 29. 9. 2004, ale již dne 9. 9. 2004, resp. 10. 9. 2004. Rozhodující pro počátek běhu lhůty k podání žaloby není den, kdy se o nezákonném zásahu (vyrozumění) žalovaného dozvěděla zástupkyně stěžovatelů, ale den kdy se o nezákonném zásahu žalovaného dozvěděli sami stěžovatelé. Žaloba byla v této věci předána k poštovní přepravě dne 26. 11. 2004, Krajskému soudu v Hradci Králové byla doručena dne 29. 11. 2004, a byla proto podána opožděně.

Nejvyšší správní soud v této souvislosti podotýká, že není pravdivé tvrzení stěžovatelů uvedené v žalobě, které krajský soud převzal do odůvodnění napadeného rozsudku, že zástupkyni stěžovatelů bylo vyrozumění žalovaného ze dne 1. 6. 2004 doručeno dne 29. 9. 2004. Ze záznamu na č. 1. 221 spisu Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 14 C 287/96 totiž vyplývá, že se zástupkyně stěžovatelů JUDr. Poprachová dne 29. 9. 2004 osobně dostavila na Okresní soud v Prostějově a pořídila kopii tohoto vyrozumění žalovaného a ani jinde ve správním či soudním spise není obsažen doklad o doručení tohoto přípisu zástupkyni stěžovatelů.

Pokud krajský soud žalobu věcně projednal a rozhodl o ní meritorně, připustil k projednání věc, kterou zákon příkazuje odmítnout, a to podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Jak shora rozvedeno, soudní řád správní jasně vymezuje, v jaké lhůtě je přístup k soudu a tedy i k přezkumu soudního rozhodnutí zachován. Není-li tato podmínka naplněna, soud není oprávněn přezkum provést. Zmeškání lhůty totiž nelze podle ust. § 84 odst. 2 s. ř. s. prominout. V takovém případě ovšem Nejvyšší správní soud nemohl hodnotit důvodnost námitek kasační stížnosti. Jelikož již v řízení před krajským soudem byly důvody pro odmítnutí žaloby pro opožděnost, rozhodl o něm Nejvyšší správní soud za současného zrušení napadeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Nad rámec odůvodnění Nejvyšší správní soud podotýká, že v kat. území T., na rozdíl od kat. území O. nebyly pozemkové úpravy provedeny a nedošlo zde tedy ke změně vlastnických práv či prostorového uspořádání pozemků. Vzhledem k této skutečnosti Nejvyšší správní soud neshledává jediný důvod, který by žalovanému v tomto katastrálním území neumožňoval zapsat v souladu s ust. § 7 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb., záznamem změnu vlastnických práv (vypořádání podílového spoluvlastnictví) na základě rozsudku Okresního soudu v Trutnově č. j. 14 C 287/96 – 143, ze dne 9. 8. 2001.

V souladu s ustanovením § 110 odst. 2 věty druhé s. ř. s. rozhodl Nejvyšší správní soud i o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí krajského soudu. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Z tohoto důvodu nemají jak stěžovatelé, tak i žalovaný právo na náhradu nákladů řízení ani před krajským soudem, ani před soudem kasačním.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu